

[Ove Hansen.]

kommunerne større og mere bærekraftige.

Men når disse nyskabelser skal foretages, ikke alene med hensyn til amtskommunernes størrelse og købstædernes placering i amtskommunerne, ja, så må vi have et nævn, en kommission til dette arbejde, og derfor foreslår ministeren, at man ved lovens vedtagelse udpeger en kommunalreformkommission på 11 medlemmer, som skal undersøge, kulegrave hele den kommunale forvaltning, den kommunale inddeling. Det foreslås, at en sådan kommunalreformkommission, der får vidtrækkende bemyndigelser, skal bestå af 11 medlemmer, hvoraf 4 medlemmer skal vælges af folketinget, ligesom også de kommunale organisationer skal udpege repræsentanter hertil. Jeg vil dog her gøre opmærksom på, at jeg tror, det vil være rigtigst, at det bliver 5 medlemmer, der skal udpeges af folketinget, således at alle de partier, der har repræsentanter i finansudvalget, også bliver repræsenteret i denne kommunalreformkommission. Jeg tror, det vil være rimeligst. Da vi i sin tid begyndte arbejdet i kommunallovskommissionen, var der ikke så mange partier repræsenteret i finansudvalget, som der er i dag, og det synes jeg vi må tage hensyn til. Det er vel nok også rimeligt, at kommissionen ikke får 11, men 12 medlemmer.

Denne kommunalreformkommission skal altså i gang med arbejdet, hvis lovforslaget her vedtages, og virkelig kulegrave, som jeg sagde før, hele den administrative inddeling. Arbejdet skulle gerne tilendebringes senest til april 1969, således at vor nye kommunestruktur kunne træde i kraft i forbindelse med de kommunale valg i foråret 1970.

Kommissionen kan foreslå indenrigsministeren, hvorledes grænserevisionerne skal være, hvilke ændringer der skal foretages, og følger ministeren kommissionens indstilling, ja, så har det lovs virkning. Det er altså ret vidtrækkende beføjelser, man her giver kommissionen og indenrigsministeren, men jeg tror, det er nødvendigt.

Sammenlægninger af sognekommuner bliver ikke i første omgang, så vidt jeg har forstået, en opgave for kommissionen. Man ser her meget gerne, at sognekommunerne fortsætter det frivillige sammenlægningsarbejde. Men lykkes det ikke at gennemføre det i den udstrækning, som må være rimelig, ja, så

må man senere gribe ind også her og påbyde sammenlægning, dersom det bliver nødvendigt.

Der har været talt noget om byrdefordelingen mellem stat og kommuner. Ikke så meget i kommunallovskommissionen som i politiske debatter og udvalg her i tinget, har man drøftet, at der burde en ændring til med hensyn til statens refusioner til kommunerne. Mit parti er villig til at se på dette problem, men det er ikke så let at løse, som man måske i første omgang tror. Jeg tror, det skal undersøges og overvejes meget grundigt, selv om der måske kunne være noget rimeligt i, at kommunerne løste en del opgaver selv og på den måde fik mere selvstændighed.

Men skal refusionerne fra staten begrænses, må man også tænke på kommunernes indtægtsmuligheder. De har jo kun de direkte skatter at holde sig til, ejendomsskatterne og de personlige skatter til kommunen. Her må man så give dem en vis frihed med hensyn til fastsættelse af ejendomsskatternes størrelse, og for de personlige skatters vedkommende tror jeg ikke man kan anvende den nuværende proportionalbeskatning; jeg tror, en vis progression bliver nødvendig, hvis kommunerne skal have de nødvendige indtægter. Jeg håber, man vil medvirke hertil, således at kommunerne måske i langt større udstrækning end hidtil selv kan bestemme byrdefordelingen. Det vil, synes jeg, være en håndsrækning til det kommunale selvstyre.

Må jeg til slut sige nogle ord om det andet lovforslag, lovforslaget om kommunernes styrelse. Hidtil har man haft to styrelseslove, en for landkommunerne og en for købstæderne, men nu foreslås det samlet i én lov, og det er naturligt, eftersom vi nu kun får én kommunetype, det, vi kalder primærkommunerne til forskel fra amtskommunerne, der benævnes sekundærkommuner. Jeg tror, det er værdifuldt, vi kun får én kommunetype, at kommunerne nu ligestilles.

Med hensyn til amtskommunerne sker der det temmelig væsentlige, at formanden for amtsrådet i fremtiden skal være et folkevalgt medlem, ikke amtmanden, som man hidtil har kendt det. Jeg tror, det er rigtigst, at det folkevalgte organ, amtsrådet,